

Časopis Cirkevnej základnej školy sv. Margity v Púchove

MARGITKA

2016 / 2017

2 • Sapienti sat / Sväté prijímanie

3 • Deti a mládež sa pýtajú pápeža Františka

10 • Výsledky testovaní školy

12 • Naši najúspešnejší žiaci

Drahí rodičia, starí a krstní rodičia, bratia a sestry.

Zaiste prežívajú dnes veľkú radosť nielen deti, ale aj vy. Myslím, že pohľad na vaše krásne dieťa pred oltárom samého Boha je tou najväčšou odmenou za všetko, čo ste doteraz pre neho najmä po duchovnej stránke urobili. Ale mal by byť aj výzvou. A práve k tomu vás chcem povzbudiť.

Prosím vás, pomôžte týmto deťom ostať vernými tomuto dňu. Lebo od toho závisí, či budú vaše deti stále duchovne krásne, alebo budú o nejaký čas len duchovná mŕtvola. Tento deň je zastávka vo vašom živote, kedy treba premýšľať, ako ďalej. Netreba vysvetľovať, dokazovať, že tam, kde v rodine sa žije viera, kde členovia sú duchovne krásni, tam je radosť, a na druhej strane, kde sa nežije viera, kde to končí 1. sv. prijímaním, kde nie sú členovia

rodiny duchovne živí, tam je utrpenie. Poznáte to, stačí, ak v rodine je staršie dieťa, ktoré všetko neguje, ktoré je bez citov, bez lásky, tam je veľa utrpenia. Ako vás povzbudiť? Niekedy stačí jeden silný príbeh, jeden dobrý film a človek môže toľko pochopiť. Možno tí, čo ste boli na Veľkú noc v kostole, máte ešte v živjej pamäti príbeh, ktorý som vtedy kázal. Tento príbeh som poznal len z toho, že som mal možnosť si ho prečítať. V živote sú zvláštne chvíle. Totiž hneď po Veľkej noci som šiel na duchovné cvičenie. Na jeho konci som ho rozprával jednému kňazovi. Ten mi povedal, že je o ňom natočený aj film, ktorý má názov Dlhá cesta. Hneď, ako som mal možnosť, som si ho s nadšením pozrel. S rovnakým nadšením sa chcem teraz s ním podeliť s vami. Landon bol mladý teenager, veľký frajer, ktorý s nikým nevychádzal. S otcom vôbec, s matkou len preto, že ho trpela, vlastne vychádzal len s tými, čo žili ako on. Bol duchovne mŕtvý a to i preto, že nikto ho nevedol k pravej láske, ktorou je Boh. Všetko sa zmenilo v jeden deň. Cestou do školy si k nemu sadla Jane. A to len preto, že si dala ako veriacie dievča predsavzatie, že si sadne k tomu, koho nemá nikto rád. Požiadal ju o pomoc ohľadom divadla. Sľúbila mu

ju pod podmienkou, že sa do nej nezamiluje. A naozaj mu pomôže. Avšak predovšetkým mu pomôže k zmene jeho života. On sa úplne mení. Začína s každým vychádzať lepšie, dokonca i so svojím otcom. Jedného dňa jej povie: „Máš šťastie, že Ťa rodičia viedli k viere. Si šťastnejšia, lebo veríš, a veríš úprimne.“ Neskôr jej ďakuje, že vďaka nej sa mení a pozerá na život úplne ináč. Vtedy mu povie, prečo mu dala tú podmienku. Má rakovinu. Cíti, že čoskoro zomrie. Napriek tomu sa do seba zamilujú a zoberú sa. Vtedy okrem iných nádherných myšlienok vysloví i túto: „Boh je ako vietor. Vietor nevidíš, ale cítiš, najmä v horúčave. Boha nevidíš, ale cítiš pri sebe, najmä v utrpení.“ Jane ako mladá zomiera. Vtedy Landon povie jej otcovi: „Čakal som, že sa stane zázrak.“ Otec mu povie: „On sa stal. Tým zázrakom si ty. Tvoj nový život.“

V seminári nám často hovorili: „Sapienti sat“, čo znamená „Múdremu stať“.

Buďte múdri, drahí rodičia. To je moje pranie. Nedajte sa pomýliť týmto svetom.

Dnešný deň nie je len o tom, aby ste vaše dieťa pekne obliekli, dali drahý dar, najmä tí, ktorí na to máte. Dnešný deň je o vašom rozhodnutí, aby ste sa rozhodli mu dať najcennejší dar a to je život úprimnej viery. Teraz je ešte vo vašich rukách, aké bude vaše dieťa a vaša rodina. Či vďaka vám sa stane krásnym človekom. A teda nádherným zázrakom. Avšak nezabudnite, len Boh môže robiť ozajstné zázraky. A to najmä cez Jeho Srdce a srdce Božej Matky. A preto veďte ho nedeľu čo nedeľu, sviatok čo sviatok do Božieho chrámu, len potom bude mať o desať rokov chuť pozrieť sa na fotografie z 1. sv. prijímania. Veďte ho každý prvý piatok na sv. spoveď a sv. prijímanie. Urobte si s ním nanovo 9 prvých piatkov. Učte ho láske k Božskému Srdcu a srdcu Panny Márie. Ak to dokážete, potom pochopíte, aký je nádherný život s Bohom, aké zázraky prináša nie tento klamlivý svet, ale Boh a jeho láska, ktorú vám všetkým prajem.

MONS. MICHAL KEBLUŠEK

Deti a mládež sa pýtajú pápeža Františka

V nedeľu 12. marca vo večerných hodinách Svätý Otec František absolvoval návštevu Farnosti sv. Magdalény na severozápade Ríma. Po príchode o 16. hodine sa pápež najprv na športovisku stretol v spontánnom dialógu s deťmi a mládežou.

■ **„Volám sa Edoardo. Milý pápež František, ktoré chvíle boli najkrajšie v tvojom živote?“**

Pápež František: „Nuž, bolo ich veľa. Veľa pekných chvíľ... Jeden pekný moment v mojom živote bol, keď som ako dieťa chodieval s otcom na futbal, zopár ráz aj mama išla s nami pozrieť si zápas. V tých časoch neboli problémy na štadiónoch a to bolo krásne. V nedeľu popoludní, po obede ísť na futbal a potom sa vrátiť domov... Bolo to veľmi pekné, nádherné. To bol krásny moment. Ďalší pekný moment je...“

■ **Edoardo: „Ocitnúť sa v televízii...“**

Pápež František: „Nie, to sa mi nepáči: z televízie mi je zle! [smeje sa spolu s deťmi] Všimol si si, že televízia ti mení tvár? Robí ťa iným ako si. Nie, mne sa páčia veci priamo. Tamto sa mi nepáči, je to strácanie času.

Ďalším pekným momentom je stretnúť sa s priateľmi. Predtým, ako som prišiel do Ríma, každé dva mesiace sme sa stretávali desiatimi priateľmi, spolužiakmi, ktorí sme ukončili spoločne strednú školu, skončili sme v sedemnástich, a pokračovali sme v stretávaní spolu s rodinami. To bolo veľmi pekné. Nádherné chvíle.

A ďalšou veľmi peknou chvíľou pre mňa je – a to mám veľmi rád – keď sa môžem modliť v tichu, čítať Božie slovo: to mi robí dobre a mám to veľmi rád. Je veľa pekných chvíľ, veľa... Neviem, ktoré ďalšie pekné momenty môžem spomenúť, ale je ich v mojom živote veľké množstvo. A ďakujem Pánovi. Aj vy máte pekné momenty, však?“

Správca farnosti, ktorý moderoval stretnutie, odovzdal slovo dievčaťu zo skupiny mladých po birmovke.

■ **„Volám sa Kamila. Milý pápež, uvedomujeme si, že niekedy priveľa používame smartfón alebo sme stále pred televízorom. Radi však ideme von s priateľmi, ale niekedy nedokážeme počúvať druhých a naučovať sa. Ako môžeme vyriešiť tento problém?“**

Pápež František: „Je pekné, že dnes môžeme komunikovať, kde sa len dá. Ale chýba dialóg. Pomyslite na toto... Zatvorte oči a prestavte si: pri stole je mama, otec, ja, môj brat, moja sestra, každý z nás so svojím telefónom, a telefonujeme... Všetci hovoria, ale hovoria mimo: nehovoria medzi sebou. Všetci komunikujú, je to tak? Áno, cez telefón, ale nerozprávajú sa. Toto je problém. Toto je ten problém. Chýba rozhovor. A chýba počúvanie.

Včera som mal jedno stretnutie, prišla do Vatikánu skupina, okolo 400 ľudí zo združenia „Priateľ na telefóne“ – počuli ste o nich? Sú to ľudia, ktorí sú k dispozícii, aby počúvali: ak si smutný, ak si v depresii alebo máš problém, alebo si na pochybách, môžeš im zavolať a vždy je tam niekto,

kto je pripravený ti naučovať.

Počúvanie je prvý krok dialógu, a myslím si, že tu je problém, ktorý musíme vyriešiť. Jedna z najhorších chorôb dneška je malá schopnosť naučovať. Ako keby sme mali zablokované uši. Počúvam... Áno, „komunikujem cez telefón“, ale nepočúvaš tých, ktorí sú blízko pri tebe, nerozprávaš sa, si v komunikácii s niekým iným, i keď to možno nie je skutočná komunikácia, nie je to dialóg: ja poviem jednu vec, ty povieš inú, ale všetko virtuálne. Musíme dospieť ku dialógu, ktorý je konkrétny, a to hovorím vám mladým.

A ako sa začína viesť dialóg? Počnúc od ucha, odblokovaním uší. Uši otvorené pre počúvanie toho, čo sa deje. Napríklad: idem navštíviť chorého a začnem hovoriť: «Netráp sa, skoro vyzdravieš, bla bla bla, ... tak ahoj, nech ťa Boh žehná». A koľkokrát sa to takto robí? A chudák chorý zostane tak... Ale on potreboval byť vypočutý! Keď ideš navštíviť chorého, buď ticho. Pobozkaj ho, pohlad ho, opýtaj sa ho: «Ako sa máš?», a nechaj ho hovoriť. Potrebuje sa vyventilovať, potrebuje sa postažovať, potrebuje aj zostať mlčky, ale cítiť sa prijatý a počúvaný.

Jazyk je na druhom mieste; čo je na prvom?“ Deti: „Uši!“

Pápež František: „A jazyk je na ktorom mieste? Vždy na druhom. Počúvať. A od počúvania k dialógu. A k dialógu, ktorý je aj konkrétny, pretože ten, čo sa robí cez telefón je virtuálny, je „kvapalný“, nie je konkrétny. Konkrétnosť dialógu, toto je veľmi dôležité. Pochopili ste?“

■ **Volám sa Sára. Drahý pápež František, je niečo čoho sa bojíš alebo z čoho máš strach?**

Pápež František: „Bojím sa, keď je nejaká osoba zlá; mám strach zo zloby ľudí. Áno, všetci máme vo vnútri zárodok zla, pretože hriech ťa k zlu privádza. Veľmi ma láká, ak sa nejaký človek rozhodne vybrať si zlo, byť zlým. Pretože taký človek môže urobiť veľa zla. A tiež mám strach, ak sú v rodinách, na pracoviskách, na sídliskách, vo farnostiach a tiež vo Vatikáne, klebety, ohovárania a osočovania, z tohto mám strach.

Poviem vám jednu vec, počúvajte dobre. Počuli ste, alebo ste videli v televízii, čo robia teroristi? Hodia niekde bombu a ujdú. Klebetenie je takéto: hodiť bombu a odísť. Klebety ničia, ničia. Klebetenie ničí rodinu, domov, pracovisko, ničí všetko. Ale predovšetkým, klebety ničia Tvoje srdce. Ak Tvoje srdce je schopné hodiť bombu, si terorista, klebetami a ohováraním robíš zlo skrytým spôsobom a Tvoje srdce sa stane narušeným. Nikdy neklebeť! Majte strach z klebetenia! Povieš si: «Ale ja by som k tej veci chcel niečo povedať...» Zahryzni si do jazyka! «Ale to ma bude bolieť!» Áno, bude ťa to bolieť, ale neurobíš zle druhému! Pochopili ste? Mám strach zo schopnosti, ktoré majú klebety, toto ohováranie druhého, snaha zničiť ho, ale v skrytosti. A toto je škaredé. Ten, kto to robí, je terorista. Súhlasíte?“

VATIKÁNSKY ROZHLAS

Naša žiačka

Miriam Belášová ocenená otcom biskupom

Dňa 30.5. 2016 bola naša žiačka **Miriám Belášová** v Žiline ocenená otcom biskupom Tomášom Galisom. Mírka je žiačkou 9. ročníka a svojimi výsledkami a správaním si toto ocenenie právom zaslúži. Mírka je priateľské dievča, výborná žiačka, priamej a citlivej povahy, so zmyslom pre humor. Pochádza z päťdtej rodiny. Je najstaršia, a tak často pomáha rodičom so starostlivosťou o mladších súrodencov. Pán Boh ju obdaril zmyslom pre povinnosť a spravodlivosť. Vďaka rozumovým schopnostiam výklad nového učiva pochopí na prvýkrát, systematicky si utrieduje

a upresňuje nové poznatky. Rada pomôže s výkladom aj spolužiakom. Jej prednosťou je, že ľahko nadväzuje kontakty. Vo svojom voľnom čase sa venuje tančovaniu, kde získala s družstvom mažoretiek viaceré medzinárodné ocenenia. Svoju vieru prežíva veľmi kontemplatívne a s pokorou. Ak sa jej dá priestor na sebarealizáciu, ochotne dokáže využiť svoje vlohky k spoločnému dobru. Svoj voľný čas rada trávi so spolužiakmi, s rodinou alebo ľuďmi, ktorých má rada. Srdečne gratulujeme!

Porada riaditeľ'ov a duchovných správ'cov s otcom biskupom u nás v škole

Vo štvrtok 19. januára 2017 sa u nás v škole uskutočnila diecézna porada riaditeľ'ov cirkevných škôl Žilinskej diecézy s **otcom biskupom Tomášom Galisom** a pani riaditeľ'kou **Miriám Janegovou**. Program porady začal svätou omšou a pokračoval aktuálnymi otázkami školstva v priestoroch našej školy.

Celoslovenské ocenenie pre pani učiteľ'ku Mgr. Veroniku Pobežalovú

19.októbra 2016 prevzala z rúk arcibiskupa Bernarda Bobera, povereného zodpovednosťou za Komisiu školstva pri Konferencii biskupov Slovenska, pedagogička a bývalá riaditeľ'ka Cirkevnej základnej školy sv. Margity v Púchove Mgr. Veronika Pobežalová celoslovenské ocenenie za mimoriadnu prácu v oblasti školstva.

Svoju pedagogickú činnosť začala v roku 1966 na východnom Slovensku. Do Púchova prišla v roku 1974, kde pôsobila vo viacerých základných školách (najskôr ZŠ Komenského, ZŠ Slovanská, ZŠ Mládežnícka) a v ZŠ v Lednických Rovniach. Do CZŠ sv. Margity v Púchove nastúpila v roku 2004, od roku 2006 do roku 2010 tu vykonávala funkciu riaditeľky.

■ Kedy a prečo ste sa rozhodli, že budete učiteľ'kou?

Rozhodnutie byť učiteľ'kou prišlo až po dovŕšení dospelosti asi v 18-tich rokoch. Najprv som chcela byť ekonómkou. Študovala som na SVŠ. Ako som dospievala a bola rozhodnejšia a rozumnejšia, rozhodla som sa pre pedagogiku. Pôvodne som chcela študovať trojkombináciu matematika - fyzika - chémia, ale, bohužiaľ, v tomto roku sa tento odbor neotváral, tak som vyštudovala matematiku - fyziku. Dôvodom výberu budúceho povolania bol aj môj vzťah k deťom, veľká trpezlivosť a snaha odovzdať svoje vedomosti ďalším generáciám. Svoje rozhodnutie pokladám za správne a nikdy som ho neľutovala.

■ Aká bola Vaša motivácia pri práci pedagóga?

Vždy bolo pre mňa na prvom mieste odovzdať mojim žiakom čo najviac z mojich vedomostí. Keď som videla, že to prináša ovocie a moji žiaci sú úspešní nielen v škole, rôznych súťažiach, ale aj v súkromí, práve to ma najviac poháňalo a motivovalo k práci a v snažení sa ďalej dávať deťom to, čo skutočne v živote využijú. Neustále ma motivujú úspechy mojich žiakov, ale aj ich snaha niečo vedieť a dosiahnuť.

■ Sú podľa Vás dnešné deti iné, ako keď ste začínali? Ak áno, v čom?

Deti v minulosti mali veľa povinností. Museli sa podieľať na práci doma spolu s rodičmi, na poli, v domácnosti. Škola bola pre nich „únikom“

od tejto mnohokrát ťažkej práce, a tak boli pozornejší, vnímavejší a veľmi chceli byť vzdelaní. Dnešné deti sú pohodlnejšie, všetko si vedia nájsť na internete, preto sa im niekedy zdá, že škola je zbytočná. Je však veľmi dôležité vedieť si vybrať správne informácie, selektovať, a práve tu môže byť škola a učiteľia nápomocní. A to by si mali dnešné deti uvedomiť. Na druhej strane sú dnešní žiaci oveľa sebavedomejší, komunikatívnejší a smelší.

■ Máte nejaký návod na to, ako zvládnuť neposednejšie alebo neposlušnejšie deti?

Univerzálny návod neexistuje. Každé dieťa je iné, tak ako aj my dospelí sme odlišní. Veľa však závisí aj od rodičov. Mali by byť pre deti príkladom, učiť ich pokore a vážiť si autoritu. Jedno je však isté, ak sa deti nenudia, nemôžu byť neposedné či neposlušné. Preto deťom nedávam priestor a čas na vyvádzenie. Na mojich hodinách matematiky a fyziky majú žiaci svoj 45-minútový čas veľmi aktívne vyplnený, preto im neostane ani minútka na hlúposti.

■ Aké sú Vaše najväčšie pracovné úspechy?

Mojimi úspechmi sú úspechy mojich žiakov. Aktívne sa zúčastňujú matematických a fyzikálnych súťaží pričom neustále dosahujú popredné miesta. Najviac som pyšná na prvé miesta v astronomických súťažiach môjho žiaka, ktorý exceloval v astronómii aj na strednej škole, dokonca v celosvetovom význame. Za svoj úspech považujem aj to, že moje meno bolo uverejnené v Životopisnej encyklopédii významným žien a mužov Slovenska Who is who.

■ Pamätáte sa na nejaké úsmevné a najťažšie chvíle v škole počas svojej 50-ročnej praxe?

Učiteľ'kou som už veľmi dlho a úsmevných aj ťažkých chvíľ bolo neúrekom. S deťmi zažívate úsmevné chvíle každý deň. Ťažšie chvíle prichádzajú pri rozhodovaní sa o známke. Akú mu dať známku? Motivuje ho

známka? Poškodí mu známka? To sú chvíle, kde pedagóg je aj psychológom a musí sa správne rozhodnúť, čo je pre konkrétneho žiaka najlepšie. Aby ho motivoval k tvrdej práci na sebe a nie naopak.

■ Čo by sa podľa Vás malo zlepšiť v súčasnom slovenskom školstve?

Naše školstvo jednoznačne potrebuje zmenu. U nás sa o to pokúša každý nový minister, ktorých to za krátke obdobie bolo dosť. Nie sme jednotní a to je chyba. Zmeniť celé školstvo je dlhodobý proces a ja verím, že čoskoro sa dostaneme na požadovanú úroveň a bude spokojnosť na strane učiteľ'ov, žiakov a v neposlednom rade i rodičov. Táto téma je rozsiahla a jej riešenie nie je v mojej kompetencii, preto zodpovedanie a riešenie tejto otázky prenechám kompetentným.

■ V CZŠ sv. Margity pôsobíte od r. 2004, prakticky ste jej spoluzakladateľ'kou. Ako hodnotíte pôsobenie tejto školy?

Cirkevná základná škola sv. Margity je prvá a doteraz jediná cirkevná škola v okrese Púchov. Má v meste nezastupiteľnú úlohu a prináša skvelé výchovno-vzdelávacie výsledky. Jej založením sme sa zaoberali od roku 1992 spolu s viacerými farníkmi. Táto myšlienka upadla do zabudnutia a opätovne sme sa k nej vrátili v roku 2000, kedy sme už podnikli praktické kroky, ktorých výsledkom bolo jej zriadenie a zahájenie činnosti v školskom roku 2003/2004. Teší ma, že škola je IKEKO-m za obdobie 2012-2016 hodnotená najlepšie z púchovských škôl a vysoko je hodnotená aj v rámci Slovenska školským networkom.

■ Aké máte hobby a čo Vás dokáže potešiť?

Najradšej trávim svoj voľný čas v záhrade. Je to pre mňa miesto, kde najlepšie relaxujem. Mojou srdcovou záležitosťou sú vnúťatá, ktoré mi vedľa dodávajú pozitívnej energie a vždy mi vyčaria úsmev na perách. Viem sa tešiť z maličkostí, ktorých je okolo nás mnoho a veľakrát si ich nevšímame. Veľkú radosť mi robia úspechy mojich žiakov. Terajších, ale aj tých, ktorí opustili lavice škôl pred mnohými rokmi.

Duchovné cvičenia učiteľov

V dnešnej hektickej dobe zohráva zastavenie sa, čas uvažovania nad sebou, nad blízkymi, nad tými, s ktorými v práci prichádzame do kontaktu, rozhodujúcu úlohu. Je životne dôležité klásť si otázky ako žijeme, a či náš vnútorný človek napreduje, ako môžeme zmeniť seba a okolie k lepšiemu.

Tieto otázky si kládli aj zamestnanci školy, ktorí sa každoročne stretávajú na trojdňových duchovných cvičeniach pod vedením **Mons. Mgr. Michala Kebluška**, pána dekana a správcu rímsko-katolíckej farnosti v Púchove. Neponúkali sa hotové odpovede, ale najistejšia cesta, ktorou je Pán Ježiš, ako zdroj lásky a plnosti života. On je aj najlepším radcom a priateľom.

Inšpirujúcim pre učiteľov boli aj životy svätcov, ktoré boli prostredníctvom prednášok ponúknuté, ako aj dva poučné filmy: **Pošli to ďalej** a **Zlaté ruky**. Celú krásnu a pokojnú atmosféru dokreslovalo slnečné počasie.

Pani učiteľka Mgr. Hrenáková ocenená primátorom mesta Púchov Mgr. Rastislavom Henekom

Aj tento rok sa pri príležitosti Dňa učiteľov uskutočnilo oceňovanie učiteľov primátorom mesta Púchov Mgr. Rastislavom Henekom. Za svoju dlhoročnú a významnú prácu v regionálnom školstve ocenenie dostala aj Mgr. Janka Hrenáková.

Pani učiteľka **Mgr. Janka Hrenáková** pracuje ako učiteľka žiakov 1. stupňa od roku 1976 (z toho 24 rokov na ZŠ Mládežnícka a od roku 2004 na Cirkevnej základnej škole sv. Margity v Púchove). Žiakov úspešne pripravovala na rôzne recitačné, literárne a matematické súťaže. Vynikajúce výsledky, aj na celonárodnej úrovni, dosahovali žiaci hlavne v recitačných a literárnych súťažiach. Jej veľká láska k výchove a vzdelávaniu sa odráža v nácviu rôznych kultúrno-spoločenských programov so žiakmi pre školu, farnosť a mesto. Vynikajúce výsledky so žiakmi dosiahla aj v národnom testovaní žiakov 5. ročníka a v celoslovenskom testovaní Komparo.

Pani učiteľka dlhé roky pracovala ako vedúca metodického združenia pre 1. stupeň, ako zástupkyňa riaditeľa a bola uvádzajúcou učiteľkou mnohým začínajúcim pedagógom. Veľa voľného času venovala žiakom v krúžkovej činnosti. Svojimi odbornými skúsenosťami pripravila pre budúce povolanie generácie žiakov z Púchova. Napriek mnohým svojim záľubám (ručné práce, záhradkárstvo) zostávajú jej najväčšou záľubou deti. Sú to jej vnúčatá a všetky deti v škole, ktoré sú jej zverené, a bez ktorých sa nedokáže zaobiť, a ktoré ju často navštevujú aj doma aj v čase mimo vyučovania.

Na slovíčko s riaditeľkou Cirkevnej ZŠ sv. Margity PeadLic., Ing. Ľubicou Mišíkovou, PhD.

Je rehoľnou sestrou Kongregácie Školských sestier sv. Františka. Pred pôsobením na púchovskej cirkevnej základnej škole bola v roku 1991 jedným zo spoluzakladateľov Gymnázia sv. Františka v Žiline, kde aj do roku 1999 pôsobila ako riaditeľka. Zároveň pôsobila v celoslovenskej komisii pre rozvoj katolíckeho školstva. Nasledoval desaťročný pobyt v zahraničí venovaný edukačným vedám. V rámci doktorandského štúdia učila na univerzite v Ríme. Riaditeľka Cirkevnej ZŠ sv. Margity v Púchove Ľubica Mišíková.

■ Pani riaditeľka, ako by ste sa charakterizovali ako človek?

Prvá odpoveď, ktorá mi prišla na myseľ je, že som vykúpený hriešnik, teda človek, ktorý sa snaží žiť s Pánom Ježišom, byť mu „pravou rukou“, byť pozorná na jeho „režiu zhora“ a realizovať tento vzťah v čomkoľvek, čo robím alebo s kým sa stretnem. Zároveň aj ja, ako každý človek, mám svoje slabosti a obmedzenia, hriechy, ale aj dary a talenty.

■ Ktoré z Vašich pracovných úspechov pokladáte za najvýznamnejšie?

Najväčším úspechom je, ak moji žiaci, či už zo základnej školy, gymnázia alebo z univerzity, sú dobrí ľudia. Teším sa, keď sa snažia realizovať svoje sny, keď posúvajú veci dopredu, keď majú osobný vzťah s Pánom Ježišom, keď s ním dokážu riešiť životné situácie. Teším sa, keď okolo seba šíria pravdu, krásu a dobro, ak dokážu v živote používať slovíčka prosím - prepáč - ďakujem, a hlavne, v rámci svojich možností pomáhajú tým, ktorí to potrebujú. Teším sa zo 16 kňazských a rehoľných povolaní mojich bývalých žiakov a mnohých krásnych manželstiev. Z mojich žiakov - gymnazistov mnohí zastávajú významné pracovné posty doma a aj v zahraničí. Z úspechov Cirkevnej základnej školy sv. Margity v Púchove by som chcela spomenúť, že za obdobie školských rokov 2012 - 2016 je hodnotená agentúrou INEKO s najvyšším bodovým hodnotením zo základných škôl v Púchove. Na základe systémovej diagnostiky školy a rozvojových potrieb žiakov je v rámci Slovenska hodnotená na 1. mieste aj školským networkom. Teším sa, že väčšina žiakov chodí do školy bez strachu a na vyučovanie sa tešia. Rovnako som rada, ak je v škole vybudovaný správny systém fungovania výchovy a vzdelávania. Veľký podiel na spomenutých úspechoch majú moji bývalí kolegovia z gymnázia a terajší kolegovia z cirkevnej školy a pán dekan Mons. Keblušek. Oba kolektívy sa snažia – ľudsky, aj odborne. Dobrú školu tvoria učiteľské osobnosti. Svedčí o tom fakt, že moji kolegovia, jeden bývalý kolega z gymnázia a pani učiteľka Chromeková z cirkevnej školy, dostali za svoju prácu aj najvyššie ministerské ocenenie, pán učiteľ Topor ocenenie najlepšieho učiteľa Trenčianskeho kraja a teraz v októbri, pani učiteľka Pobežalová dostane najvyššie ocenenie školskej komisie pri Konferencii biskupov Slovenska. Z môjho pôsobenia v zahraničí som sa tešila, keď moja práca, ktorá sa venovala edukácii „srdca“, dosiahla medzinárodné ocenenie. Výborná je aj terajšia spolupráca s rodičmi, ktorí sa snažia ponúknuť mnohé nápady a podieľajú sa na ich realizácii.

■ Koľko žiakov navštevuje Cirkevnú základnú školu sv. Margity?

Naša škola je školou rodinného typu, nielen formou výchovy a vzdelávania, ale aj priestorovo. Máme 175 žiakov, jednu triedu v každom ročníku. Máme odborné učebne informatiky, fyziky, chémie, biológie, jazykov, náboženstva a knižnicu, na telesnú výchovu chodíme do Športcentra a na krúžok florbalu do STC arény a mestskej športovej haly. Ja a moji kolegovia poznáme po mene alebo priezvisku každého žiaka školy a vo väčšine prípadov aj ich výchovno-vzdelávacie potreby.

■ Čo chystáte pre žiakov do budúcnosti?

Keďže škola má projekt, ktorého implementácia končí v roku 2019, a ktorý je zameraný na čitateľskú gramotnosť, anglický jazyk, informatiku, tablety a používanie interaktívnych tabulí vo vyučovaní, budeme pokračovať v jeho realizácii. V rámci projektov máme 12 tried s data-projektormi a interaktívnymi tabulami. Novinkou v tomto školskom roku je, že na druhom stupni budú mať žiaci intenzívne 15-ho-

dinové vyučovanie angličtiny počas jedného týždňa s americkými a anglickými lektormi. Čaká nás aj systémová rediagnostika školy a rozvojových potrieb žiakov s doktorom Baranayiom. S kolegami pracujeme na novej vízii školy. V minulom školskom roku sme začali spolupracovať so základnou školou vo Valašskom Meziříčí, ktorej učitelia boli u nás na týždennej stáži. Tento rok by mali ísť naši učitelia tam. V spolupráci so štátnou základnou školou v Poprade sa tento rok zameriame na kritické myslenie, blokovú a tímovú výučbu žiakov. Osvedčili sa nám, a žiaci sa na ne veľmi tešia, viacdiňové formálne stretnutia pre žiakov druhého stupňa v „Rodinkove“ v Beluškých Slatinách. Vo výchove sa chceme zamerať na rozvoj cností. Pre rodičov žiakov chceme zrealizovať desať interaktívnych stretnutí o správnej výchove detí do 10 rokov. Pokiaľ ide o materskú školu, nemáme dostatočné priestory, preto by sme chceli začať stavať a uchádzať sa o finančné prostriedky z európskych fondov.

■ Ako trávite voľný čas?

Vo voľnom čase sa venujem domácim prácam, pretože sa starám o svojho 87-ročného otca. Zo záľub mám rada scénický tanec a spev, rada pozieram hodnotné filmy a krasokorčuľovanie. Veľmi rada čítam filozofickú, pedagogickú, psychologickú a duchovnú literatúru. Ak mi vyjde čas, rada idem do prírody, do divadla a na koncerty.

■ Ktorým životným mottom sa riadite?

Snažím sa riadiť Božím listom pre nás ľudí, teda Svätým Písmom, ktoré nám ukazuje cestu ku skutočnej láske. A ak by som mala z neho niečo vybrať pre oblasť školstva, čím sa riadim, tak potom by to bolo: „Hľadajte najskôr Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše“ (Mt 6,36) a „Najkrajšia múdrosť je milovať Boha“ (Sir 1,14).

ZDROJ: PÚCHOVSKÉ NOVINY

Dovolíš Pánovi Ježišovi, aby očistil Tvoje uši pre Jeho slovo vo Svätom Písme?

Necháš uzdravovať svoje vnútro Pánovi Ježišovi?

Dovolíš Pánovi Ježišovi, aby Tvoje oči pozerali na svet okuliarmi lásky, nie sebecka?

Je Pán Ježiš GPS Tvojho života?

NA ZAMYSLLENIE

Zbavuješ sa všetkého, čo Ti bráni prinášať skutky lásky?

Je Tvoj život kresťana katolíka službou?

Veríš, že Pán Ježiš je stále s Tebou?

Dôveruješ, že kríž Ťa vedie do neba?

Najlepšia z púchovských základných škôl

Za školský rok 2015/2016 bola naša škola opäť hodnotená najvyšším bodovým hodnotením spomedzi ostatných púchovských škôl. Všetkým pedagógom a žiakom ďakujeme za tieto výsledky a tešíme sa z toho.

INEKO je mimovládna nezisková organizácia, ktorá podporuje ekonomické a sociálne reformy s cieľom odstraňovať prekážky dlhodobého pozitívneho vývoja slovenskej ekonomiky a spoločnosti. Každoročne analyzuje úroveň škôl podľa viacerých kritérií a výsledky pravidelne publikuje.

Viac detailných informácií nájdete na <http://skoly.sme.sk>

Výsledky školy v celoslovenskom testovaní žiakov KOMPARO

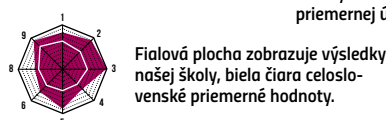
SJ a literatúra

80,0%

Dosiahnutý výsledok z maxima

8/10 Úroveň vedomostí žiakov

9/10 Umiestnenie našej školy v rámci SR

Všetky zúčastnené školy v SR zoradené podľa priemernej úspešnosti žiakov v teste zo SJL

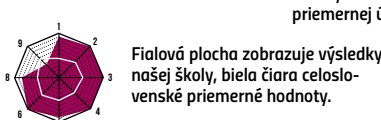
Dejepis

87,5%

Dosiahnutý výsledok z maxima

9/10 Úroveň vedomostí žiakov

10/10 Umiestnenie našej školy v rámci SR

Všetky zúčastnené školy v SR zoradené podľa priemernej úspešnosti žiakov v teste z DEJ

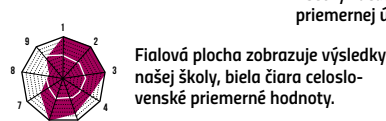
Matematika

82,2%

Dosiahnutý výsledok z maxima

10/10 Úroveň vedomostí žiakov

10/10 Umiestnenie našej školy v rámci SR

Všetky zúčastnené školy v SR zoradené podľa priemernej úspešnosti žiakov v teste z MAT

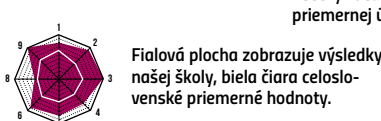
Fyzika

85,0%

Dosiahnutý výsledok z maxima

8/10 Úroveň vedomostí žiakov

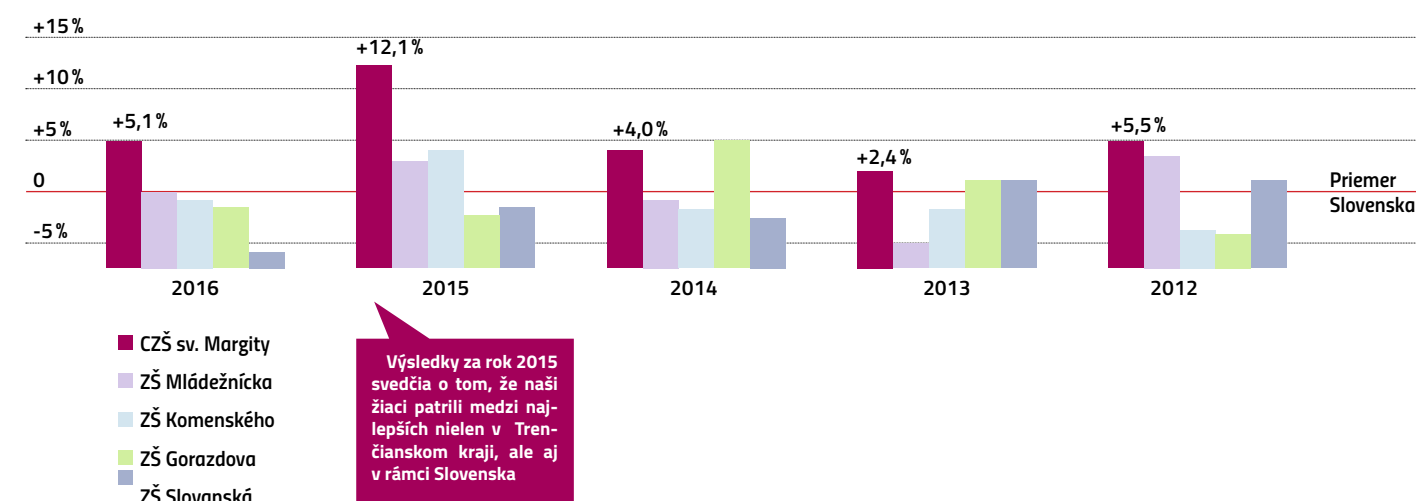
9/10 Umiestnenie našej školy v rámci SR

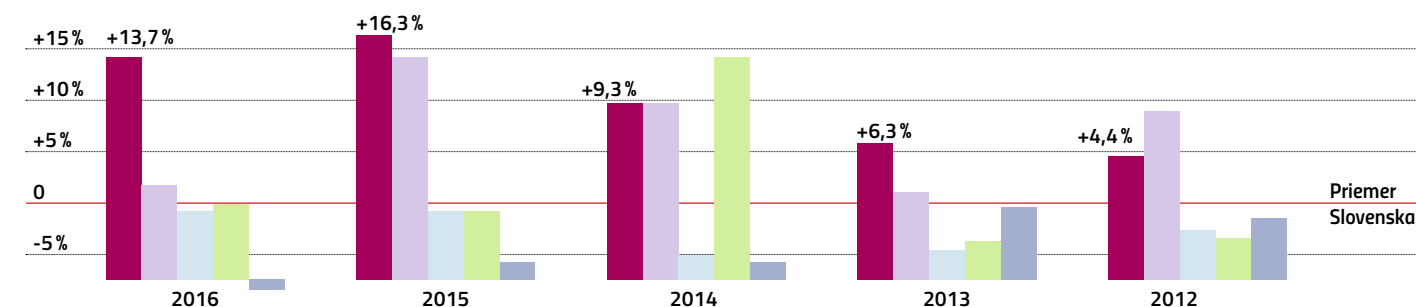
Všetky zúčastnené školy v SR zoradené podľa priemernej úspešnosti žiakov v teste z FYZ

Celoslovenské Testovanie 9 – žiakov deviateho ročníka

Slovenský jazyk a literatúra

Matematika

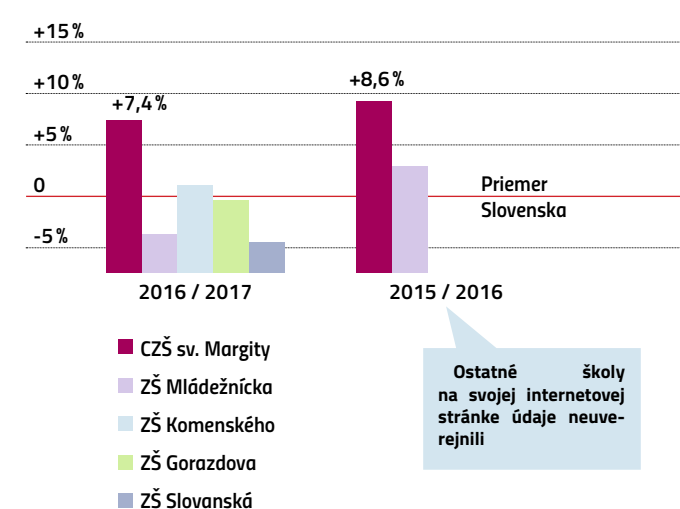

Celoslovenské Testovanie 5 – žiakov piateho ročníka

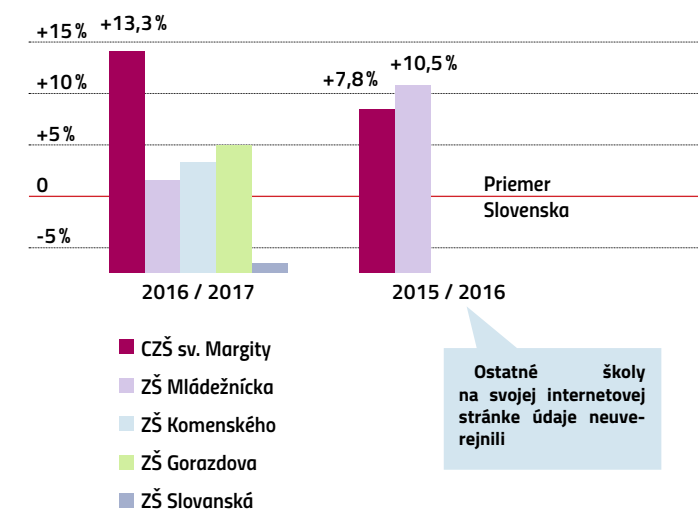
Piataci najlepší v Púchove

V školskom roku 2014/2015 - NÚCEM (Národný ústav certifikovaných meraní) v Bratislave požiadal školu o pilotné Testovanie piatakov, v rámci ktorého škola patrila v MAT medzi 2% najúspešnejších škôl a v SJL dosiahla nadpriemerné výsledky.

Slovenský jazyk a literatúra

Matematika

Atletická olympiáda - 5. mája 2017 sa v Dubnici nad Váhom uskutočnil 23. ročník atletickej olympiády CZŠ - cirkevných základných škôl. V silnej konkurencii si naši žiaci vybojovali 8 medailí, no víťazmi boli všetci zúčastnení.
Na snímke Andrea Vanková, 8.A - zlatá medaila v skoku do výšky.

Aktuálny stav k 15. máju 2017

Naši najúspešnejší za školský rok 2016/2017

Súťažiaci	Trieda	Súťaž	Kolo	Umiestnenie
Rudinec Ondrej	1. A	Výtvarná súťaž –Púchovské čarbanice	Cena mesta	ocenený žiak
Gabčová Klaudia	2. A	Výtvarná súťaž – Púchovské čarbanice	Cena mesta	ocenená žiačka
Jurašík Matej	2. A	Všetkovedko	Celoslovenské	30.miesto
Hudcovská Alžbeta	3. A	Výtvarná súťaž – Púchovské čarbanice	Cena mesta	ocenená žiačka
Jurašíková Viera	3. A	Výtvarná súťaž – Púchovské čarbanice	Cena mesta	ocenená žiačka
Krajčiová Terezka	3. A	Slávik Slovenska	okresné	2. miesto
Rudincová Katarína	3. A	Pytagoriáda	okresné	2. miesto
		Všetkovedko	celoslovenské	15. miesto
Janiček Martin	4. A	Šaliarsky Matko	okresné	3. miesto
		Hviezdoslavov Kubín	okresné	Cena poroty
Gerschdorf Adam	5. A	Všetkovedko	celoslovenské	14.miesto
Križák Michal	5. A	Atletická olympiáda-beh na 600 metrov		2. miesto
Kutejová Saša	5. A	Matemat. olympiáda	okresné	3. miesto
Šalamún Šimon	5. A	Pytagoriáda	okresné	4.miesto
		Všetkovedko	celoslovenské	24. miesto
Šedivý Juraj	5.A	Atletická olympiáda - hod kriketovou loptičkou, Atletická olympiáda - skok do diaľky		1. miesto 2. miesto
Špačková Mária Anna	6. A	Hviezdoslavov Kubín	okresné	3. miesto - poézia
Hrenák Samuel	7. A	Atletická olympiáda- Vrh guľou		2.miesto
Putala Adrián	7. A	Matemat. olympiáda	okresné	5. miesto
Florek Marek	8.A	Atletická olympiáda- Beh na 600 metrov		2.miesto

1	2
3	4
1. Správny chlapec, správne dievča - púchovská súťaž organizovaná CVČ Včielka
 2. Mladý remeselník - 3. miesto pre Štefana Adama Sulíka a Mariána Mika (8.A)
 3. Martin Janíček - 3. miesto v okresnom kole recitačnej súťaže Šaliarsky Matko,
 4. Školské kolo spevákovej súťaže Slávik Slovenska

Súťažiaci	Trieda	Súťaž	Kolo	Umiestnenie
Chromek Filip	8. A	Matemat. olympiáda	okresné	1. miesto
		Fyzikálna olympiáda	okresné	2. miesto
		Expert geniality show-tajomstvá prírody	celoslovenské	4.miesto
Juhaniaková Aneta	8. A	Matemat. olympiáda	okresné	2. miesto
		Cezpoľný beh	okresné	2. miesto
		Bedminton	okresné	2. miesto
Kubiritová Sára	8. A	Cezpoľný beh	okresné	2. miesto
		Atletická olympiáda - skok do výšky	okresné	3. miesto
Kutejová Nina	8. A	Dejepisná olympiáda	okresné	4. miesto
Lichvárová Kristína	8. A	Bedminton	okresné	2. miesto
Loduhová Zuzana	8. A	A Slovo bolo u Boha	krajské	reprezen. školy – vlastná tvorba
		Dejepisná olympiáda	okresné	6. miesto
Miko Marián	8. A	Mladý remeselník	okresné	3. miesto
Sulík Štefan Adam	8. A	Mladý remeselník	okresné	3. miesto
Vanková Andrea	8.A	Atletická olympiáda - skok do výšky		1.miesto
Vozáriková Veronika	8. A	Hviezdoslavov Kubín	okresné	3. miesto - poézia
Bašo Michal		Expert geniality show-tajomstvá prírody	celoslovenské	11.miesto
Feriancová Natália	9. A	Biologická olympiáda – zoológia	okresné	2. miesto
		Atletická olympiáda -Beh na 800 metrov		2. miesto
Loduhová Angelika	9. A	Matemat. olympiáda	okresné	3. miesto

Konverzačný týždeň s anglickými lektormi

Deti boli z „Angličanov“ nadšené

Žiaci druhého stupňa na CZŠ sv. Margity od 12. do 16. decembra absolvovali intenzívny kurz anglickej konverzácie. Celý týždeň mali možnosť stráviť každý deň tri vyučovanie hodiny s anglicky hovoriacimi lektormi. Na hodinách počuli autentický jazyk, mali možnosť pohovoriť si po anglicky a osmeliť sa pri komunikácii v cudzom jazyku. Lektori mali pre nich pripravené množstvo rôznych aktivít, súťaží a konverzačných tém. Celý týždeň bol pre žiakov veľkým prínosom.

Všetci traja, Guy Cheetham, Anne Kathy Morgan a Corey Gilmore, sa s nami v rozhovore podelili o svoje skúsenosti s vyučovaním angličtiny, aj o svoje dojmy z našej školy a zo Slovenska.

■ **Stručne sa nám predstavte. Odkiaľ ste? Kde ste študovali? Kde práve teraz žijete a pracujete?**

Guy Cheetham: Volám sa Guy, som z mesta Hereford v Anglicku. Hereford je známy pestovaním jahôd, ktoré sú najlepšie v celej krajine. Študoval som právo a politológiu na univerzite vo Walese. Teraz žijem a pracujem na Slovensku.

Anne Kathy Morgan: Volám sa Anne Kathy Morgan a som učiteľka anglického jazyka. Pochádzam z mesta Blackpool v Anglicku. Študovala som anglický jazyk a literatúru a znakovú reč pre nepočujúcich. Žijem v Bratislave a vďaka svojej práci cestujem po Slovensku a Českej republike.

Corey Gilmore: Pochádzam zo Spojených štátov, konkrétne z Texasu. Na univerzite som študoval hudbu. Teraz žijem v Prahe, v Českej republike.

■ **Prečo ste sa rozhodli učiť angličtinu v zahraničí?**

G. Ch.: Pred ôsmimi rokmi som sa vo svojom živote rozhodol pre radikálnu zmenu. Odišiel som z práce v oblasti právnickej literatúry a začal som učiť anglické právo v Moskve, v Rusku. Pred šiestimi rokmi som sa presťahoval na Slovensko, kde som začal učiť angličtinu. Mojou túžbou bolo žiť a pracovať v čo najväčšom počte krajín, a učenie angličtiny mi to umožňovalo. Nakoniec som ale zostal na Slovensku!

A. K. M.: Pätnásť rokov som pôsobila ako školiteľka vo firmách a pätnásť rokov som pôsobila na katedre angličtiny. Tiež som sa venovala žiakom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. Chcela som svoje schopnosti využiť aj v zahraničí a venovať sa deťom a mladým ľuďom.

C.G.: Vyučovanie angličtiny mi otvorilo dvere do zahraničia a umožnilo mi žiť v novej krajine.

■ **Čo vás motivovalo stať sa učiteľom? Čo vás na tejto práci najviac baví?**

G. Ch.: Veľmi rád učím. K učeniu som sa dostal prirodzenou cestou, súvisí s mojimi schopnosťami a záujmami. Na učení je najkrajšie vidieť prínos, ktorý vaša práca žiakom dáva. Môžete v živote mladých ľudí veľa zmeniť.

A. K. M.: Pre mňa bol motiváciou môj syn, ktorý má špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby. Najskôr som sa musela sama naučiť to ako ho viesť, ako mu otvoriť myseľ a pomôcť mu učiť sa. Najkrajším momentom pri učení je, keď v detských očiach vidíte, že sa chcú učiť.

C. G.: Počas prvého roku na univerzite som učil v letnom hudobnom tábore. Vtedy som si uvedomil, že učenie je to, čo chcem v živote robiť. Mám radosť z toho, keď žiaci, ktorí sa s jazykom trápia, mu nakoniec

porozumejú aj vďaka tomu, že som pre nich dokázal nájsť nový spôsob výučby.

■ **Ako prebiehajú kurzy angličtiny? Akým témam sa venujete?**

G. Ch.: Naše kurzy prebiehajú v rámci bežného školského dňa a pozostávajú zo šiestich hodín anglickej konverzácie. Kurzy vždy vedú rodení anglicky hovoriaci lektori - to je veľmi dôležité. Používame rôzne metódy ako sú rolové hry, dramatizácie, diskusie, otázky a odpovede. Chceme, aby sa žiaci pri rozprávaní cítili sebaisto, preto ich neopravujeme. Myslíme si, že robiť chyby pri rozprávaní nie je prekážkou.

■ **Čo je podľa vás pri učení cudzieho jazyka najdôležitejšie?**

G. Ch.: Chuť, entuziazmus a motivácia. Keď toto všetko máte, stačí už len na sebe tvrdo pracovať.

A. K. M.: Najdôležitejšie je rozvíjať svoju sebadôveru a myslenie. Cudzí jazyk pomáha človeku dohovoriť sa po celom svete, študovať alebo žiť v zámorí, rozširuje možnosti zamestnania sa. Celý proces začína prvým krokom, a tým je chuť učiť sa.

C. G.: Myslím si, že najdôležitejšie v procese učenia sa nového jazyka je vziať jazyk čo najskôr z triedy a uplatniť ho v reálnom živote. Pretože keď jazyk používate v reálnom svete, vidíte zmysel, ktorý pre vás ten jazyk má.

■ **Ako vnímate žiakov v našej škole?**

G. Ch.: Boli úžasní. Môžeme prísť znovu?

A. K. M.: Úroveň angličtiny vašich žiakov je veľmi dobrá. Deti sa učia s nadšením. Počas tohto týždňa sa osmeliť v rozprávaní. Bolo mi ctou a potešením učiť na vašej škole.

C. G.: Myslím si, že žiaci sú zdvorilí a aktívni. Majú k učeniu pozitívnu prístup, čo je veľmi dôležité.

■ **Čo sa vám na Slovensku najviac páči?**

G. Ch.: Kneďľa. :)

A. K. M.: Mám rada kultúru, ľudí a hlavne slovenské tradície.

C. G.: Toto je moja prvá návšteva Slovenska. Ľudia sú tu veľmi milí a krajina je krásna.

■ **Čo vám chýba z rodnej krajiny?**

G. Ch.: Ryba s hranolčekmi, och, a samozrejme moje deti!

A. K. M.: Chýba mi rodina a moja záhradka.

C. G.: Najviac mi chýba rodina. A potom asi texaské jedlo.

■ **Čo robíte, keď práve neučíte? Aké sú vaše záľuby?**

G. Ch.: Mojou veľkou vášňou je plávanie.

A. K. M.: Vo voľnom čase rada zájdem do galérie, do kina, alebo navštívim kultúrne a historické pamiatky. K mojim záľubám patrí plávanie, prechádzky, čítanie a cestovanie.

C. G.: Vo voľnom čase sa učím programovať. Tiež rád skladám hudbu, čítam a trávim čas s priateľmi.

ZHOVÁRALA SA MGR. KATARÍNA HUŤOVÁ

Operné predstavenie

Čarovná flauta

Na operu obyčajne chodíme do veľkého divadla. My sme mali šťastie a ďaleko sme cestovať nemuseli, pretože do našej školy zavítali operní speváci s dielom „zázračného skladateľa“ **A. Mozarta** a jeho operného diela **Čarovná flauta** v skrátenom prevedení. Predviedli nám ho umelci z Bratislavy: **Zuzana Gedaiová** (soprán), **Juraj Vodíla** (barytón), **Pavol Oravec** (tenor) a **Matej Vrável** (klavír). Toto predstavenie sa nám veľmi páčilo, pretože bolo interaktívne, a zaujímavo spracované. Vypočuli sme si krásne melódie, ktoré zušľachtujú dušu a už sa tešíme na ďalšie predstavenie.

Teambuilding zamestnancov školy

Rigoletto - dráma o obetovaní sa

Zamestnanci školy sa v rámci teambuildingu zúčastnili v januári operného predstavenia Rigoletto v SND v Bratislave.

Rigoletto je opera významného talianskeho skladateľa **Giuseppe Verdiho**. Prvýkrát sa hrala v roku 1851 v Benátkach. V troch dejstvách sa rozvíjajú osudy hlavných postáv - vojvodu z Mantovy, jeho sluhu Rigoletta a Rigolettovej krásnej dcéry Gildy. Napätie, láska a vášeň nakoniec vyústia do nádherného gesta sebaobetovania sa. Silný príbeh a pôsobivé operné árie urobili z Rigoletta nezabudnuteľný umelecký zážitok, ktorý umocnilo aj svetové hviezdne obsadenie.

V úlohe Gildy sa predstavila **Simona Šaturová** a v úlohe Rigoletta ruský barytonista **Alexander Krasnov**. Simona Houda-Šaturová patrí medzi mimoriadne žiadané a oceňované sopranistky. Medzinárodnú kariéru odštartovala pod taktovkou uznávaných osobností a tleskali jej v Carnegie Hall v New Yorku, rovnako ako v Paríži, Londýne, Ríme, v Buenos Aires i Osake, na festivaloch v Salzburgu či Edinburgu.

Ruský barytonista Alexander Krasov sa už úspešne prezentoval napríklad v Deutsche Oper Berlin, vo Viedenskej štátnej opere i v Palm Beach

Návšteva detí z materských škôl

December bol bohatý na mnohé udalosti. V tento mesiac nás navštívili aj deti z materských škôl na Požiarnej ulici, a mali tak možnosť vidieť našu školu. Žiaci 3. a 4. ročníka si pre nich pripravili milý program, za ktorý ich škôlkari odmenili búrlivým potleskom. Svoje talenty ukázali aj deti zo škôlky, a tak spolu s našimi žiakmi strávili milé dopoludnie.

Opera. V súčasnosti má na svojom konte celý rad úspešných kreácií v Michailovskom i v Mariinskom divadle v Petrohrade, vo Veľkom divadle v Moskve i v Štátnom akademickom divadle opery a baletu v Jekaterinburgu.

Pút' do Krakova

V sobotu 8. októbra 2016, v Roku Božieho Milosrdenstva, usporiadala naša škola pútnický zájazd do Krakova. Zúčastnili sa jej naši pedagogickí i nepedagogickí zamestnanci, žiaci, rodičia a príbuzní. Sprievodcom našej púte bol vdp. Ľudovít Malý a pani Pagáčová. Počas celej púte vládla priateľská a veselá atmosféra.

Po príchode do Krakova sme najskôr navštívili Sanktuárium Božieho Milosrdenstva a po krátkom rozjímaní sme vstúpili cez Bránu Milosrdenstva do vnútra chrámu. Tu nám vdp. Malý v jednej z kaplniek odslúžil našu spoločnú svätú omšu, kde ministrovali, čítali a spievali naši žiaci.

Po svätej omši sme navštívili blízky kláštor, kde žila, pracovala a zomrela sv. sestra Faustína Kowalska.

Následne sme sa presunuli na miesto - Centrum Jána Pavla II. „Nebojte sa!“. V hlavnej bazilike nás zaujali najmä krásne mozaikové dekorácie na hlavnom oltári a na bočných stenách od pátra Rupnika. V dolnej časti tohto kostola sú uložené aj relikvie Jána Pavla II. Každý z nás tu mal možnosť urobiť si svoju súkromnú adoráciu.

Neskôr sme sa vybrali na prehliadku Wawelu – sídla poľských kráľov. Cestou sme navštívili ešte viacero významných kostolov. Po krátkej individuálnej prehliadke námestia a blízkeho okolia sme sa vrátili do autobusu a vydali sa na cestu domov.

Sme veľmi vďační, že sme mohli navštíviť tieto sväté miesta, ktoré sú spojené s osobou sv. sestry Faustíny, sv. Jána Pavla II, a veríme, že zostanú odkazom a výzvou do budúcnosti pre nás všetkých.

Piatačky pre Afriku

Žiačky piateho ročníka, **Terezka Bašová, Marianka Feriancová, Klárka Mošková, Sabínka Chovancová, Sárka Ondříčková, Barborka Malobická, Marianka Mošková a Lucka Babčanová** sa rozhodli pomôcť deťom v Afrike, ktoré nemajú finančné prostriedky, aby sa mohli dosýta najesť a mohli chodiť do školy. Dievčatá zorganizovali dobročinnú akciu, pri ktorej predávali žiakom v našej škole nádherné maľované obrázky od Terezky Bašovej a drevené vianočné betlehemy, ktoré pripravil **dedko Marianky Feriancovej**. Takto získané financie poslali prostredníctvom Dobrej noviny deťom do Afriky.

Ich sympatická aktivita na pomoc deťom v Afrike sa stretla s takou odozvou, že ich pomoc sa rozhodla zdokumentovať televízia LUX, ktorá navštívila našu školu 18. januára 2017 a riaditeľ Dobrej noviny **Marián Čaučík** spolu s predsedom eRka **Jurajom Králikom** im vyjadrili svoje uznanie. Reportáž o tejto akcii si môžete pozrieť na webovej stránke televízie Lux.

LUX
TELEVÍZIA

Kurz rodičov o výchove detí do 10 rokov

Kurz pre rodičov detí je sériou desiatich stretnutí navrhnutých tak, aby pomohli rodičom vystrojiť deti do života. Na CZŠ sa uskutočnili stretnutia rodičov detí do 10 rokov.

Prvé stretnutie sa konalo na prvú adventnú nedeľu 27. 2. 2016 a záverečné, desiate, v nedeľu 19. 2. 2017. V priateľskej atmosfére sa pravidelne stretávalo 18 až 21 rodičov. Lektori stretnutia, manželia Jozef a Lenka Daškovi, viedli prednášky na konkrétne témy, spracované manželmi Nicom a Silou Lee (autori kurzu), ktorí žijú v Londýne.

V rámci stretnutia rodičia po prednáške riešili rôzne úlohy a cvičenia z príručky, ktoré súviseli s témou a boli aplikované na konkrétne situácie, ktoré zažívajú vo svojom prostredí.

Témy stretnutí: „**Budovanie pevných základov, Napĺňanie potrieb našich detí, Stanovenie hraníc, Učiť deti zdravým vzťahom, Náš dlhodobý cieľ**“, boli určite veľkou studnicou nových poznatkov a pomohli rodičom pozdvihnúť vlastnú sebadôveru a načerpať novú radosť z nádhernej úlohy rodičovstva.

V budúcom školskom roku pripravujeme **Kurz pre rodičov teenagerov**.

Lyžiarsky kurz v Zuberco

Penzión Antares na úpätí Roháčov sa na týždeň od 30. januára 2017 stal druhým domovom našich siedmakov a deviatakov. Vymenili školské lavice za nádherné snehom zasypané zjazdovky v Zuberco. Počiatočné obavy začiatčovníkov lyžovania sa zmenili na odvážne jazdy a pokročilí lyžiari sa zdokonalili tak, že o víťazstvo v záverečnom slalome bojovali viacerí „jednotkáři“.

Spoločne strávené chvíle sa stali pre žiakov nezabudnuteľné, za čo ďakujú vedúcemu kurzu PaedR. Jánovi Hatalovi, inštruktorom - pani učiteľke Mgr. Miroslave Gabčovej a páňovi učiteľovi Mgr. Miroslavovi Hlúbikovi a za sv. omšu a sviatosť zmierenia otčovi kapucínovi Leopoldovi Nemčekovi.

MGR. MIROSLAVA GABČOVÁ

Týždeň na korčuliach

Žiaci 1. stupňa sa v novembri opäť zúčastnili korčuliarskeho výcviku. Pod vedením skúsených inštruktorov získavali naši žiaci základy korčuľovania - naučili sa jazdiť dopredu i dozadu, vyhýbať sa prekážke, zabrzdiť, zmeniť smer jazdy, ale i dodržiavať na ľade bezpečnostné pravidlá. Iní zase zlepšovali a zdokonaľovali svoje zručnosti. V závere výcviku deti s nadšením absolvovali rýchlostné súťaže s prekážkami a zahrali si aj hokej. Na prvé pády na ľade si žiaci po piatich dňoch výcviku na zimnom štadióne v Púchove ani nespomenuli. Po úspešnom ukončení kurzu boli odmenení sladkou odmenou a diplomom, ktorý si právom zaslúžili.

Aj takýmto spôsobom môžeme vzbudiť u žiakov záujem o šport a verieme, že sa podobné akcie stretnú u žiakov s veľkým úspechom. Aj touto cestou ďakujeme MŠK Púchov. Zároveň dúfame, že deti sa s korčuľami tak rýchlo nerozlúčia a využijú možnosť korčuľovania pre verejnosť aj vo svojom voľnom čase a ukážu svojim rodičom, aké pokroky na ľade urobili.

Plavecký výcvik pre žiakov I. stupňa

V prvom májovom týždni absolvovali žiaci 1. – 4. ročníka plavecký výcvik v mestskej krytej plavárni Púchov.

Pod dohľadom trénerov sa žiaci zdokonaľovali v jednotlivých štýloch plávania a neplavci sa venovali základom plaveckej výuky. Posledný deň si každý vyskúšal svoje plavecké schopnosti a domov si odniesol krásny diplom a sladkú odmenu.

Ako to na plavárni počas týždňa prebiehalo, podrobne opísali aj žiaci 4. ročníka

Na plaveckom výcviku sa mi najviac páčilo, že sme sa mohli vo vode aj zahrať. Každý deň sme si mohli zobrať farebné, umelé dosky s rúrkami a stavali sme si z nich lode. Stále nám ich však niekto bral, pretože ich nebolo veľa. Páčilo sa mi aj plávanie s našou trénerkou, pani Gabrielou Podobňovou. Plávali sme kraula, prsia, ale sme aj skákali do hlbkej vody. Každú prestávku nás pani učiteľky potešili nejakou sladkosťou. Vo vode sme aj súťažili. Súťaž chlapci proti dievčatám bola zo všetkých najlepšia, aj keď skončila remízou. Každé ráno som sa na plavecký veľmi tešil, hlavne ako budem skákať „Jánošíka“. V posledný deň nám odmerali, koľko metrov zaplávame. Ja som plával aj cez prestávku, lebo som to nestihol, ale nakoniec som dostal diplom aj ja. Po veľkom výkone sme si mohli ešte niečo kúpiť v cukrárni Rio. Potom sme s pani učiteľkami išli späť do školy, kde sme sa naobedovali a vrátili sme sa domov.

ADAM JANÍK, 4.A

Začiatkom mája sme sa všetci žiaci z I. stupňa zúčastnili plaveckého výcviku. Bola tam veľká zábava. Najprv sme sa vždy rozcvičili na suchu vedľa bazéna. Keď sme vstúpili do vody, plávali sme po jednom, aby tréneri zistili, ako vieme plávať a potom nás rozdelili do štyroch skupín. Ja som sa prebojoval do prvej, čiže medzi najlepších plavcov. No aj tak boli v našej skupine trochu slabší plavci, medzi ktorých som patril aj ja, lebo som horšie zaplával. V menšej vode sme z dna lovíli hokejové pukky a kruhy. Kto pochytil najviac pukov alebo kruhov, ten vyhral. Ja som bol piaty najlepší. Mali sme aj iné súťaže a takto sa to opakovalo každý deň. Posledný deň sme plávali, koľko sme vládali a tréneri nám merali dĺžku. Ja som preplával 30 m. Na konci plaveckého výcviku sme všetci dostali diplomy.

JOACHIM KUŤKA, 4.A

Duchovná obnova žiakov v Rodinkove

Rodinkovo je miesto, kde si žiaci chodia nielen oddýchnuť, ale aj naučiť sa trochu inak prežívať sv. omše, započúvať a zamyslieť sa nad sv. písomom a svedectvami z krásnych prednášok. A v neposlednom rade sa viac spoznávať ako trieda.

Program pre žiakov je „tradičný“ – rozpracované témy, praktické cvičenie vypočutého, voľno-časové aktivity, športové hry, film, výlet a samozrejme modlitba, svätá omša a možnosť duchovného rozhovoru a svätej spovede.

V téme „Poznať – Milovať – Nasledovať“ Boha, mohli žiaci počas troch dní spoznávať, čo prináša pravé šťastie, pokoj a skutočnú radosť do života človeka, aj im osobne.

Poznať Boha v Jeho Slove sa učili cez vlastné spracovanie podobenstva „O márnotrattnom synovi“ (Lk,15-32). Na cestu „nasledovania“ si pripravili výzbroj podľa Listu Efezanom (6,10-18) . Duchovný pokrm si zostavili podľa „jedálneho lístka“ : pravidlá zdravého stravovania verzus-Božie prikázania.

Výlet do neďalekej dedinky Mojtín bol požehnaný milým privítaním miestneho pána farára, vdp. Miroslava Oprchala. Celé spoločenstvo ozdobilo modlitbou a sviečkami hrob vdp. Petra Badžgoňa, a poklonili sa pri pamätníku najdlhšie slúžiaceho vojaka v dejinách (Ladislav Škul-téty- Gabriš). Slnecné počasie spríjemnilo púť k jaskyni sv. Jozefa, kde modlitbu litánií viedol vdp. Jozef Šimún.

Tím, ktorý sa venoval žiakom počas duchovnej obnovy: vdp. Jozef Šimún , vdp. Viliam Mareta, Mgr. Zdenka Panáčková , Mgr. Mária Kotla-sová a Lenka Dašková. Tímu z Rodinkova - vdp. Roman, Robert, Mária, Peťa, Františka - a všetkým ostatným ďakujeme za vytvorenie rodinného prostredia, za láskavosť a trpezlivosť.

Ako vnímali duchovnú obnovu v Rodinkove samotní žiaci? O svoje dojmy sa podelili šiestaci a siedmáci.

Na duchovnej obnove ma oslovilo ako nám dokázali vysvetliť všetky tie témy a vybrali dobré príklady a filmy na pochopenie. Ale aj scénky a pes-ničky boli výborné. A samozrejme svätá omša. Odnášam si hlbšiu vieru v Pána Ježiša a zamýšľanie sa nad tým, čo pre nás spravil.

ZUZKA ZLOCHOVÁ, 6.A

Určite to boli nádherné prednášky, omše a samozrejme svätá spoved. Taktiež nádherná príroda - potôčiky, lesy, lúky. Nádherné večerné filmy s dobrou myšlienkou.

STELA SUROVČÍKOVÁ, 6.A

Páčil sa mi spev na svätých omšiach a adorácie. Veľmi sa mi páčil aj výlet na Mojtín.

Odnášam si pokoj v duši, ktorý som nemala. Pán kaplán ma na spovedi povzbudil v mojom duchovnom živote. Veľmi ma povzbudili prednášky, ktoré sme mali. Páčili sa mi aj práce, ktoré sme vytvárali. Dozvedela som sa o nových veciach, o ktorých som netušila.

SIMONKA BABČANOVÁ, 7.A

Páčilo sa mi, ako si teta Lenka pripravila prednášky tak, aby sme ich vedeli pochopiť. Páčili sa mi aj témy dňa, ktoré nám pomôžu v živote. Nemáme sa hanbiť za vieru, máme odpúšťať a chrániť sa hriechu.

MATEJ JANOŠKO, 7.A

Páčili sa mi prednášky, ktoré boli pripravené takým spôsobom, aby sme ich my dokázali chápať. Páčil sa mi aj prístup dospelých. Hrali sa s nami a pristupovali milo. Páčilo sa mi aj to, že sme mali možnosť svätej spovede a svätej omše a aj prístup do kaplnky kedy sme chceli. Aj ľudia z Rodin-kova boli veľmi milí. Vždy sa niečomu priučíme, a vraciam sa odtiaľ plná novej nádeje, energie a inšpirácie. Hlavne duševnej. Odnášam si veľmi povzbudivé slová.

JANKA GABČOVÁ, 7.A

Orchidea

Žiaci sa na hodine náboženstva zaoberali témou identity ženy. Charakterizovali ju prostredníctvom obrazu orchidey - krehkej a pôvabnej kvetiny.

Orchidea : Hneď ako som ju zazrela, predstavila som si v nej moju mamu ako z nej vyžaruje krása, pôvabnosť, krehkosť. Celá je oblečená do bielych šiat, čo je znak čistoty. Sama by neprežila. Preto sa jej dostáva opory od môjho tatina. Spolu tvoria manželský pár, ktorý je vnútorne čistý, a čakajú na svoje deti, teda púčiky, aby ich mohli vychovávať v láske, aby potom ľahšie našli Boha.

AĎA, 8.A

Orchidea. Tak krásny a nevinný kvietok. Presne taká by mala byť aj žena. Nevinná a krásna. Ako aj na povrchu, tak aj zvnútra. Načo nám je vonkajšia krása, keď vnútri sme pomaly požíieraní hriechom. Každdej orchidei treba aj oporu pred vetrom a dažďom. Rovnako tak aj žena potrebuje svoju oporu, nie však pred zlým počasím, ale pred hriechom. Tento oporný stĺp nehľadajte v materiálnych veciach, pretože jediná skutočná a živá pomoc v našom živote je Boh. Nedovolí, aby takýto jemný kvietok ako je žena, padol do náručie hriechu. Všetci sme obklopení nástrahami diabla, avšak iba tí, čo veria v Boha prežijú. On sa o teba bude starať tak, ako sa ty staráš o svoju vlastnú orchideu. Bude ťa zalievať nekonečnou láskou a pravdou, bude tvojou pôdou, tvojou oporou, tvojim kyslíkom, tvojou vodou v období sucha.

KIKA, 8.A

Je čistá ako duša dieťaťa. Lupienky kvetov majú farbu oblakov. Je vysoká ako skala. Listy má zelené ako tá najkrajšia zelená farba na svete. Je veľmi zraniteľná.

MAREK, 8.A

Táto orchidea je biela. Biela farba symbolizuje čistotu. Čistotu srdca, čistotu tela, čistotu mysle. Keď chlapec s dievčaťom chodia, mali by byť telesne čistí, aby aj ich vzťah bol čistý, aby aj ich stretnutia boli úprimné, láskavé. Orchidea mi pripomína ľaliu. Ľalia je kvetom čistoty. Svätá Mária Goretty na obrázku drží v ruke ľalie ako znak jej čistoty. Preto by aj chlapec a dievča mali v ruke držať ľalie. Ich vzťah potom bude čistý, úprimný, plný Božej krásy ako orchidea.

MÁRIA, 8.A

Je čistá, nežná, zraniteľná. Jej život závisí od slnka, tak isto ako ja, my od Boha. Má vlastnosti veľmi podobné žene: čistotu, nežnosť. Rastie hore do krásy. Potrebuje pôdu, vzduch a slnko. Dala by sa prirovnať k človeku, ktorý rovnako potrebuje pokoj, nádej a lásku. Má viacero kvetov, ktoré každý zvlášť ukazujú jej nádheru.

ANETA, 8.A

Keby nemala slnko alebo vodu, tak zvädne. No keď sa o ňu dobre staráme, tak je pekná a má veľa kvetov. Tak podobne je to aj s ľudskou dušou. Keby sme nemali Boha alebo vieru, tak by bola zvädnutá a bez lásky. No keď budeme chodiť do kostola, bude krásna.

DOMINIK, 8.A

Orchidea. Je krásna na povrchu. Je biela a čistá ako duša človeka. Pripomína mi ženu vo všetkých ohľadoch. Tá palička, čo ju podopiera, je jej manžel, ktorý jej poskytuje oporu vtedy, keď je to potrebné. Pôda, v ktorej je zasadená, mi pripomína hrejúce teplo pohodlného domova. Avšak spýtajme sa sami seba. Trvá táto krása naveky? Tak ako každá ľudská duša aj krása orchidey je pominuteľná. Nič krásne netrvá večne. Ale vždy treba mať nádej. Nádej si predstavujem ako to malé semienko, ktoré zostalo z krásnej orchidey. Ak bude mať dostatok živín ako aj my dostatok Božej lásky, tak z neho vykvitne nová, krásna, silná orchidea.

MICHAL, 8.A

SPÍŠAL: MICHAL ZEDNÍK, 8.A

Literárne práce žiakov

Aneta Juhaniaková (8. A)

Ako žit' s hmyzom

Rozmýšľala som ako vlastne vyzerá život s hmyzom. Skúsím vám to opísať. Obyčajne to začína takto: „Zas tá mucha, a tam je pavúk, fúúúj!“ Želáte si, aby tie komáre neexistovali, pavúky vyhynuli a muchy odfúklo niekde veľmi ďaleko. A potom si uvedomíte, že by tu potom zrejme nelietali vtáky, nechodili mačky a tak ďalej. Že na hmyze vlastne stojí celá fauna a flóra, dospejete k záveru, že naše životy sa aj naďalej budú križovať so životmi tých odporných pavúkov, komárov a múch, a je našou povinnosťou ich trpieť. Je to však naozaj tak? Naozaj je našou úlohou byť na dennom poriadku znusený? Nedá sa s tým nič robiť?

Ale dá. Ani nepotrebujeme kaskadérsku odvážnosť, rytiersku chrabrosť, NASA výstroj, vojenskú disciplínu, či Spartakovu silu. Stačí len štipka času s prímесou kreativity a arómom zamyslenia. Ale do konca na to neprídeme. Podme teda pekne od začiatku.

Čo nám prekáža? Muchy, pavúky a komáre. A nie je to náhodou bzučanie, štipanie a siete, či strašidelný vzhľad? Nám v skutočnosti neprekáža to, že niekde uprostred lesa si komáre tancujú pri vode, muchy vyhrávajú a pavúky s pomocou ôsmich nôh žijú svoj pletúci život. Teda, až kým tieto aktivity nevykonávajú v našej blízkosti. Potom sa začne „fúúúj, mucha“. Prekáža nám ich blízkosť. Tomu sa dá predísť. Jedným z riešení je postriekať dom prípravkom na zabíjanie hmyzu a celé leto sa nepohnúť z postele. To ale nie je najideálnejšie riešenie. Namiesto toho by sme sa hmyzu mohli prestať báť a začať ho ignorovať. Vytrpieť otravné bzučanie muchy pri čítaní. Nezošalieť pri svrbiacom štipanci od komára. Nechytať paniku, keď sa pri nás objaví tvor s pomerom noha k hlave sto ku jednej, a k tomu ich má dokonca osem.

Musíme si uvedomiť, že my sme tu tí väčší, silnejší, rozumnejší. My vlastníme prst, ktorý dokáže rozpučiť všetkých osem pavúčích nôh. My sme vymysleli teóriu relativity a muchy sa chcú iba dostať von, nie kukliť sa niekde v kuchyni pri sporáku. My máme krv, ktorá je pre komáre zdrojom potravy, nie krv, ktorú chcú komáre vylievať do oceánov.

Musíme si uvedomiť, že v situácii, keď sa s lapačkou postavíme pred muchu, tak mucha má väčšinou väčší strach ako my. Veď jej ide o život, nám iba o čistú stenu. My sme predátori, pavúky korisť. Paniku chytajú komáre, veď zdroj ich potravy sa ich snaží vyhubiť. A pritom by stačilo jednoducho ich ignorovať, prejsť trochu empatie a našej povestnej ľudskosti.

Ukážme si to na príklade. Čo vidíme my: „Čo je to tam na tej stene? Nejaká čierna škvrna. Ale veď to je ... pavúk. Fúúúúj! Rýchlo, kde je vysávač? Istotne sú v našom dome stovky takých votrelcov. Musíme to tu vystríekať a obehnúť vysávačom.“ Čo vidí pavúk: „Ako som sa sem dostal? Aha, tam je pekný tmavý kút! Rýchlo, kým ma to svetlo nespáli. Už iba dvadsať centimetrov. Kto zase spustil sirénu? A zase tá sacia vec ... už je po mne.“

Skúsme dať pavúky na trávu, muchám otvoriť okno, kúpiť si sieťky a krémy na štipance. Návod je teda jednoduchý: Pozrime sa na svet pozitívne a užívajme si život aj s hmyzom!

Texty Kristíny Lichvárovej a Anety Juhaniakovej sú zo súťaže Múdra príroda - Neboj(í)me sa hávede?!, ktorá je sprievodnou aktivitou Medzinárodného filmového festivalu filmov o trvalo udržateľnom rozvoji Ekotopfilm – Envirofilm 2017. Vyhodnotenie súťaže škola do termínu uzávierky tohto čísla neobdržala.

Kristína Lichvárová (8. A)

Živý tieň

Vzduch v záhrade bol nasýtený vôňami, slnko viselo nízko nad obzorom a jeho poloha nasvedčovala, že je už neskoré popoludnie. S kamarátkou Stankou sme pokojne sedeli na vyvrátenom strome predstavujúcom stoličku a čítali sme knihu. Na perách nám pohrával úsmev. Po hodinách prehovárania rodičov nám konečne dovolili spať na chate.

Záhrada, v ktorej sa nachádzala aj chata, bola naozaj obrovská. Keby sme si ju predstavili ako trojposchodový dom, prízemie by tvorili kvitnúce kvety, na prvom poschodí by sa nachádzali hriadky so zeleninou a ovocné stromy, najvyššie poschodie by bola chata. Menšia, s už zašednutou omietkou a svietiacou červenou strechou, mala stále svoje kúzlo. Patrili k nej malé hrdzavé kľúčiky, ktoré ma neraz pálii v dlani.

Mohutné dvere sa s kvílivým zvukom otvorili. Vonku bolo už príliš veľké šero na čítanie knihy, a keďže na tomto mieste sme o elektrine mohli rozmýšľať len v tom najbláznivejšom sne, rozhodli sme sa aspoň trochu preskúmať chatu. Nebolo na nej nič zvláštne. V jej strede sa nachádzal krb a pred ním dva vaky na spanie, deka, karimatky a vankúše.

Škrtli sme zápalkami a zakúрили v krbe. Drevo zapraskalo a začalo horieť. Chatu naplnila príjemná vôňa domova a kamarátstva. Sadli sme si pred blkotajúci oheň a sledovali šantiace uhľíky. V ruke sme držali termosky s ešte nevychladnutým čajom. Sladké pečivo nám štekľilo chuťové poháriky a my sme sa nevedeli nabažiť tej atmosféry. Cez okno sme videli, že slnko vystriedal žiarivý mesiac. Cítila som sa ako zahalená nocou. Ako-by niekto cezo mňa prehodil Merlinov plášť. Predmety okolo nás hádzali na stenu rôzne tiene a my sme sa nich dobre zabávali.

Keď vtom sme uvideli tieň, ktorý sa ani zďaleka nepodobal na vázu, pohár alebo sviečku. Vpredu bola obrovská guľa a hneď za ňou ešte omnoho väčšia. Z toho „čuda“ vychádzalo osem nožičiek. Na malú chvíľu som prestala dýchať a zdesene som sledovala pohybujúci sa tieň. Zvrieskla som a snažila sa vymotať z deky, ktorá sa akoby v tom momente rozhodla ma objať a už nikdy nepustiť. Rýchlo som ju zo seba striasla a sadla si do rohu izby. Stanka nasledovala moje kroky.

Tieň si stále cupital po stene, a keď sa dostal do žiary plameňov, prekva-pene sme zistili, že obrovská tieňová obluda je v skutočnosti malý pavúk. Mal dlhé nohy, na ktorých držalo celé jeho chlpaté telo. Pri pohľade naň som sa s nechutťou striasla. No fuj! Ešte viac som sa prilépila na stenu. Zá-sadná chyba. Keďže som nemala v pláne pustiť pavúka z môjho dohľadu, nevidela som, kam cúvam. Rýchlo ma prebral dotyk niečoho hnusného a lepkavého. Ruku som dala do pavúcej siete. Pri mojom šťastí som mala o chvíľu pavúci domov aj na tvári. Nikdy ste nevideli lepšieho karatistu ako mňa, keď som sa snažila zbaviť pavučiny.

Napokon sme sa stiahli zo zorného poľa pavúka a ukryli sa do spacích vakov. Zabalili sme sa deky tak, aby v nej nebola ani škáročka, cez ktorú by sa tá malá potvora mohla ku nám dostať.

Ráno bolo príjemné až do chvíle, kým sme si nespomenuli na včerajší in-cident s pavúkom. Rýchlo sme pozreli na miesto, kde sme naposledy videli chlpaté zviera s dlhými nohami. Pavúk sa však akoby prepadol do zeme. Otvorila som vysoké presklené dvere na terasu. Plným dúškom som nabrala jarný štiplavý vzduch. Vyklonila som sa z balkóna a zrak mi padol na pavu-činu upletenú medzi rohom chaty a balkónom. Trepotali sa v nej všelijaké malé stvorenia. Uvedomila som si, že nás večer ani ráno nerušil nijaký otrav-nú bzukot a nemali sme ani nijaké štipance od komárov. A za to sme vďačili malému chlpatému pavúkovi, ktorý nás večer poriadne vystrašil.

Chlapec, ktorého uzdravenie viedlo k svätorečeniu Františka a Hyacinty z Fatimy

13. mája sme si pripomenuli 100. výročie zjavenia Panny Márie vo Fati-me. V našej škole sme si toto krásne výročie pripomenuli prostredníctvom novény, ktorú sme ukončili slávnostnou svätou omšou a zasvätením celej školy Panne Márii Fatimskej.

Mama je srdcom rodiny. Ak chýba mama, je to pre rodinu ťažké. Ak postavíme Pannu Máriu do nášho streda a zhromaždíme sa okolo nej ako jej deti, dáme jej šancu, aby sa mohla prejaviť ako milujúca matka a na-smerovať nás na správnu cestu.

Fatimská výzva je jednoznačná - na záchranu človeka a ľudstva je nevy-hnutné robiť to, čo nám Panna Mária káže. A jej požiadavky sú ľahké - modlitba svätého ruženca a obeta za obrátenie hriešnikov, sväté prijímanie na prvú sobotu v mesiaci a zverenie sa jej Nepoškvrnenému Srdcu. To všetko dokážu aj deti. Príkladom sú fatimskí pastierikovia. Práve v tento deň pápež František svätorečil Františka a Hyacintu Martovcov, ktorým sa, spolu s Luciou, Panna Mária zjavila.

K ich svätorečeniu dopomohlo zázračné uzdravenie teraz už 10-ročného Lucasa Maeda de Oliviera z Brazílie. Pred štyrmi rokmi utrpel po páde z okna vážne zranenie. Po pár dňoch v kóme sa však prebral a onedlho bol úplne v poriadku.

O príbehu malého Lucasa porozprávali novinárom, ktorých sa vo Fa-time akreditovalo vyše 1700, rodičia malého Brazílčana Joao Batista a Lucila Yurie. „Neskoro poobede 3. marca 2013 náš syn Lucas, ktorý sa hral so svojou malou sestrou Eduardou, vypadol z okna vo výške šies-tich metrov. Mal vtedy päť rokov. Narazil hlavou na zem a utrpel veľmi vážne zranenie, ktoré spôsobila strata časti mozgového tkaniva,“ priblížil João Batista. Keď spolu s manželkou prišli za Lucasom do nemocnice, bol v hlbkej kóme. Dvakrát sa mu zastavilo srdce a musela byť vykonaná záchranná operácia. „Vtedy sme sa začali modliť k Ježišovi a Panne Márii Fatimskej, ktorým veľmi dôverujeme,“ povedal otec chlapca.

Zavolali aj do karmelitánskeho konventu v meste Campo Mouro, v kto-rom sa nachádza i nemocnica. Na prvýkrát sa im však nedostalo odpove-de. Lucasov stav sa zhoršoval a musel byť prevezený do iného zariadenia. „Povedali nám, že šance na jeho prežitie sú malé. A ak by aj prežil, zotave-nie by trvalo veľmi dlho, pričom by trpel viacerými postihnutiami alebo by bol dokonca vo vegetatívnom stave,“ uviedol João Batista.

Následne sa rodičia pokúsili skontaktovať s karmelitánskym rádom druhýkrát. Podarilo sa. Sestry poprosili, aby sa za ich syna modlili. Jedna zo sestier hneď bežala k svätostánku, pri ktorom boli umiestnené relikvie bl. Františka a Hyacinty, a pomodlila sa modlitbu: „Pastierikovia, zachráň-te dieťa, ktoré je dieťaťom ako vy.“ Spolu s ňou sa ju začali modliť aj ďalšie sestry. „Aj naša rodina sa začala modliť k fatimským pastierom a o dva dni neskôr, 9. marca, sa Lucas prebral a začal hovoriť. Dokonca sa vypytoval na svoju mladšiu sestru,“ priblížil João Batista novinárom. Už 11. marca bol Lucas preložený z jednotky intenzívnej starostlivosti a o pár dní ho z nemocnice prepustili.

„Odvtedy sa úplne uzdravil a nemá žiadne symptómy ani následky. Má tú istú inteligenciu, ten istý charakter, všetko je rovnaké,“ povedal s ra-dosťou otec. Podľa jeho slov, doktori - i tí neveriaci - nevedeli pre toto uzdravenie nájsť vysvetlenie.

Rodičia sú vďační doktorom i postulátorovi procesu svätorečenia fa-timských pastierikov. Špeciálnu vďaku však vzdávajú Bohu. „Ďakujeme Bohu za Lucasovo vyliečenie a vieme so všetkou vierou v našich srdciach, že tento zázrak sa uskutočnil na príhovor malých pastierikov Františka a Hyacinty. Cítíme veľkú radosť, pretože tento zázrak viedol k svätoreče-niu, obzvlášť však cítime požehnanie priateľstva pastierikov, ktorí pomohli nášmu synovi a teraz pomáhajú našej rodine,“ uzavrel João Batista.

Na základe tohto uzdravenia boli František a Hyacinta prvými deťmi vyhlásenými za svätých bez kritéria mučeníckej smrti.

Vedeli ste?

Adventné raňajky v škole

Posledné štyri dni v škole pred Vianocami sme sa viacerí zúčastňovali rorátnych adventných svätých omší vo farskom kostole, po ktorých sme mali v škole raňajky. Za ich organi-záciu ďakujeme pani riaditeľke a za prípravu raňajok ďaku-jeme pani Šišťikovej Danke, pani Žiačkovej Kataríne a pani Gerschdorfovej.

Vianočná akadémia v škole

V posledný deň pred vianočnými prázdninami sme mali v škole krásnu vianočnú akadémiu, ktorú si pripravili žiaci 2. stupňa, aby sme si tak pripomenuli najdôležitejší deň pre každého z nás - príchod Pána Ježiša na svet. Žiaci využili svoje rozmanité talenty, aby sprí-jemnili svojim spolužiakom a učiteľom prípravu na vianočné sviatky. Tešiť sme sa mohli z krásnych hudobných, recitačných, tanečných i divadelných výstupov.

Deň rodiny

Naši birmovanci 2016

Naši birmovanci 2017

Noc deviatakov v škole

Jarmok remesiel v Púchove

Dejepisná olympiáda

Piataci – ako poskytnúť prvú pomoc

Nácvik divadla

Vystúpenie žiakov 4. ročníka na Mikulášskom jarmoku v Púchove

Malý kuchár varil pre časopis Varecha

Otvorenie školského roka

Školské kolo súťaže Slávik Slovenska

Vianočný stromček

Karneval

Školské kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín

Atletická olympiáda

Juraj Šedivý, 5.A - zlatá medaila v hode kriketovou loptičkou

Zápis do 1. ročníka

Škola v prírode

Tretiaci v Twistove v Trenčianskych Tepliciach

Tematický deň na 1. stupni

Zdravenie a stolovanie

Zdravý duch sídli v zdravom tele

Škola v prírode - Twistovo

Atletika

Samuel Hrenák, 7.A - strieborná medaila vo vrhu guľou

Sára Kubiritová, 8.A - bronzová medaila v skoku do výšky

Výlet žiakov 3. a 4.ročníka - ZOO Lešná, jún 2016

Vtipy

- Ocko, prečo si sa oženil?
- Nuž, drahý môj. Aby si sa ty mohol narodiť.
- A prečo si si vzal práve mamičku?
- Vidíš, mami, ani to dieťa tomu nerozumie.

Stretnú sa dvaja spisovatelia, ktorí sa nemajú v láske. Prvý hovorí: „Predstavte si, vo vlaku som videl jednu ženu, ktorá čítala môj najnovší román. Spamätala sa, až keď prešla o 10 staníc ďalej.“
Druhý na to: „Nehovorte. A ako mohla pri takej dobrej knihe tak tvrdo zaspať?“

- Kde si sa narodil?
- V nemocnici.
- A čo ti bolo?

- Pane, kúpte si žreb!
- Nie, ďakujem, ja nechcem vyhrať.
- Super! Máme tu najmä také, čo nevyhrávajú.

- Žiaci, kto je kladný hrdina a kto záporný?
- Prosím, policajt je kladný a zloděj záporný.
- Správne, Ferko. A prečo?
- Lebo policajt kladie otázky a zloděj zapiera.
Pani učiteľka sa pýta na náboženstvo: - Deti, kto by chcel ísť do neba?

A všetci sa prihlásia, len Jožko sa neprihlási. Pani učiteľka sa pýta Jožka:

- Prečo nechceš ísť do neba, Jožko?
A Jožko odpovie: - Lebo mama mi povedala, že mám ísť hneď zo školy domov.

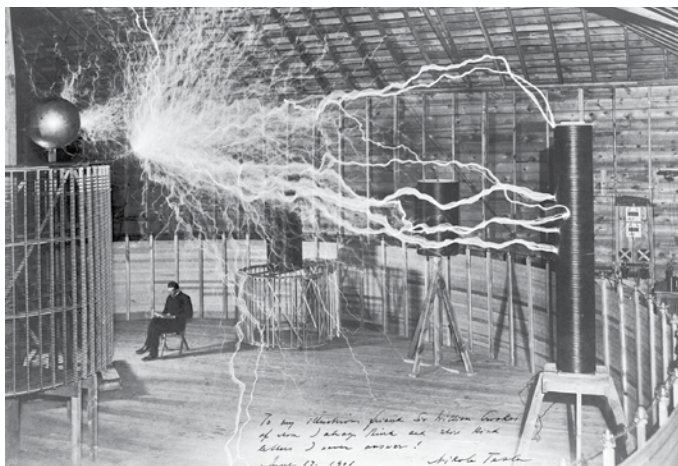
Profesor sa pýta na skúške študenta:
- A teraz by ste sa mohli pokúsiť vysvetliť, kam smeruje transformácia spoločnosti.
- Pán profesor, ešte pred hodinou som to vedel, ale zabudol som to.
- Človeče nešťastný, ste jediný človek, ktorý to vedel a vy to zabudnete?

Stretnú sa dvaja, zbežne sa pozdravia a chcú pokračovať v ceste. Vtom sa jeden rozlútosť a hovorí: - Dva roky sme sa nevideli a ty sa ma ani neopýtaš, ako sa mám?
- Ako?- Ale, ani sa nepýtaš.

Ako sa smeje na vtip flegmatik?
- Trikrát.
Prvýkrát, keď vtip počuje, druhýkrát, keď mu ho vysvetľujú a tretíkrát, keď ho pochopí.

Príde Janko domov zo školy a hovorí svojej mame: Mami, predstav si, že som dostal jednotku.
Mama: Vážne?
Janko: Nie, iba si to predstav.

Popoluška nájde oriešky otvorí prvý...nič, otvorí druhý...nič. Keď otvorí tretí, vylezie z neho červík a povie: „trapas čo!“

Osemsmerovka

Bol geniálny fyzik srbského pôvodu, vynálezca a konštruktér mnohých elektrických strojov a prístrojov. Mal fotografickú pamäť a ovládal minimálne 8 jazykov. Keď intenzívne pracoval na svojich vynálezoch, spával len 2 hodiny denne. Bol jedným z prvých ekologických aktivistov na svete. Chcel dosiahnuť, aby sa začali využívať palivá z obnoviteľných zdrojov.

Ak ešte stále netušíte jeho meno, prezradí vám ho tajnička osemsmerovky.

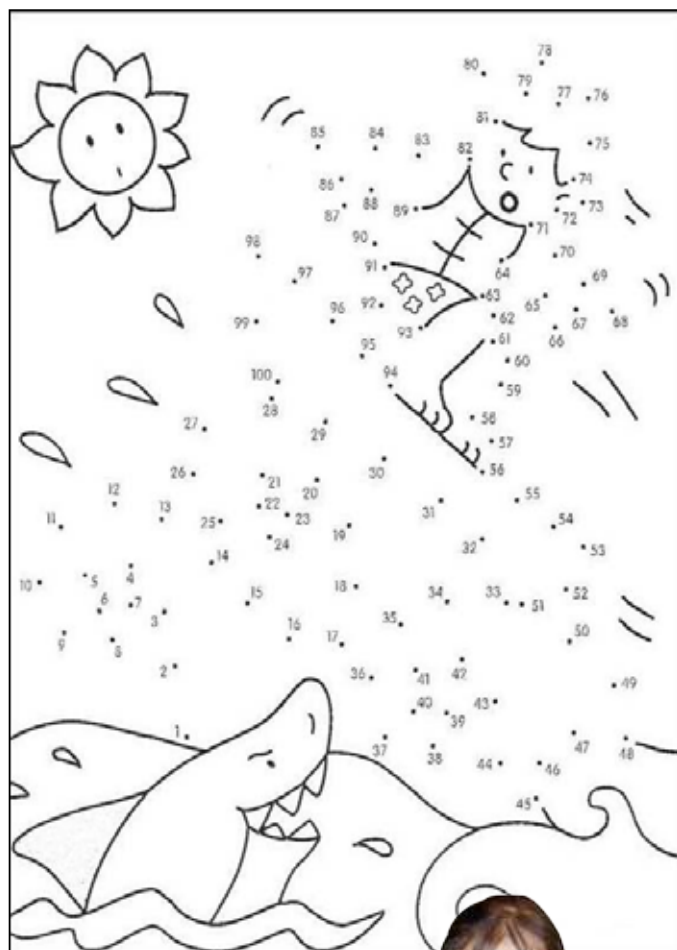
G	E	N	E	R	A	T	O	R	N
I	C	E	I	N	E	N	L	V	A
K	I	O	I	L	A	F	A	O	K
Z	E	L	A	N	Y	V	M	D	V
T	V	T	E	Z	E	S	P	U	O
N	K	L	I	L	A	R	A	R	R
E	A	K	A	A	A	M	A	P	A
T	A	P	O	K	U	S	P	I	I
A	I	G	R	E	N	E	E	E	Ž
P	x	x	O	D	P	O	R	R	R

Vyčiarknite jednotlivé slová:

AMPER – CIEVKA – ENERGIA – FYZIKA – GENERATOR – LAMPA – ODPOR – PATENT – POKUS – PRUD – VLNIENIE – VLAKNO – VOLT – VYNALEZ – ŽIARENIE – ŽIAROVKA – LASER – DOMA

Daj pozor vo vode!

Pospájaj bodky podľa čísel a zisti, čo sa deje v morských vlnách.

Ešte pár dní a máme tu...

PRÁÁÁZDNINY!

Užite si ich na slniečku, pri vode, v prírode – nech sa všetci zdraví a svieži stretneme za dva mesiace.

Ukážte dieťaťu cestu a cieľ nájde samé

Ste na poslednej strane nášho magazínu Margitka, ktorý mapuje dianie, atmosféru a výsledky našej školy za uplynulý rok. Doprajte vášmu dieťaťu nájsť cestu ku kvalitnému vzdelaniu a výchove.

Ako zapísať dieťa do 1. ročníka našej základnej školy?

Milí rodičia, podľa zákona na plnenie povinnej školskej dochádzky je povinnosť prihlásiť dieťa, v prípade, že dovŕši do 31. augusta šesť rokov. Dieťa je možné prihlásiť do školy, ktorú rodič pre dieťa vyberie, a to aj mimo spádovej školy, do ktorej podľa bydliska patrí. Zápisu sa zúčastňuje dieťa so zákonným zástupcom.

